

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Ivana Bartoše

Mezigenerační transmise Pierra Bourdieuho v porevolučním vývoji vysokého školství České republiky

Tato práce je kvantitativní, přičemž testuje významnou hypotézu Pierra Bourdieu o mezigenerační transmisi. Úroveň kvantitativních výpočtů nejsem s to posoudit – zaměřuji se proto zejména na konstrukci celého výzkumu a na jeho teoretická východiska.

Na této práci se mi líbí základní nápad jako takový, a je jasné, že těžiště práce je v aplikaci teorií, nikoli v teoretické diskusi jako takové. I přesto však musím autorovi vytknout, že řadu teoretických konceptů přejímá z druhé ruky (Sorokina z Katrňáka), případně neodkazuje vůbec – jako např. tam, kde rekapituluje historii příslušných teorií (konec kapitoly 2.1). Zčásti to platí i o samotném Bourdieu, ale výchozí hypotézu pak autor již staví na jeho díle, jak je třeba. Hypotéza H1 je dobře formulovaná, a celý způsob, jakým Ivan Bartoš vystavěl svůj výzkum, je velmi dobře promyšlený a ukázněný, dbající pečlivého a zejména odůvodněného určování indikátorů. Jak bylo řečeno, úroveň statistického zpracování nebudu posuzovat. Kladně však hodnotím interpretaci výsledků, která se skutečně drží dat, je tedy adekvátní.

O tom, že výzkum byl dobře postaven i proveden, svědčí i přesvědčivost autorových závěrů, tj. konkrétní doklady o potvrzení i nepotvrzení výchozí hypotézy (resp. výzkumné otázky). Velmi dobře si všiml, že do celkové validity jeho výzkumu významně zasáhl přechod modelu vysokého školství od elitního komunistického modelu k masovějšímu v období transformace, pokračující dodnes. K tomuto bodu bych možná očekávala zásadnější úvahu, co z této skutečnosti plyne pro design případného dalšího výzkumu. Mohu však jen zopakovat, že téma je navýsost významné a výsledky velmi zajímavé. Pro obhajobu mám otázku jen takřkajíc mimo diskusi – jakým způsobem by bylo možné doplnit tento výzkum o kvalitativní sondy? K jazykové úrovni nemám připomínky, práce je věcná a to je dobře. Škoda jen, že se do sociologické práce vloudí chyby jako sociální „statut“ místo „status“.

K této práci, která nepochybně svědčí o velmi svědomitém přístupu a zaujetí pro téma, mám jednu zásadní výhradu, která se týká literatury. S většinou titulů uvedených v literatuře autor v textu vůbec nepracuje, což je nepřípustné. Je tím porušena základní zásada práce s literaturou a etikou citování. Autor ve skutečnosti prokazatelně využil pouze asi pěti či šesti titulů. Z tohoto důvodu snižuji celkové hodnocení této práce, kterou však stále klasifikuji jako výbornou, a navrhuji 40 bodů.

V Praze 15.3.2007

PhDr.Hana Havelková